

doms-Tilstand, men endog opmuntret dertil paa det Kraftigste, og selv deeltaget dert paa den meest udstrakte Maade, at ophæve det paa den ulykkelige Giers Beføstning, fordi Slaven nærede et levende Duffe om at være fri, et Duffe, som, om det ei altid har udtalt sig, dog altid maa have slumret i hans Sjæl, — det lader sig sikkerligen ikke forsvare.

Her er intet Uheld tilstede, som træffer den Enkelte for det Heles Skyld, og det saameget mindre, som vi i det Følgende skulle have Leilighed til at fremhæve hvad der forøvrigt er almindeligen erkjendt, at Emancipationen er Regjeringens eget Værk lige fra Begyndelsen til Enden.

Vi kunne saaledes heller ikke indsee, hvorledes Slaveeieren, som af Regjeringen debiteret, ikke skulde have samme Fordring paa Erstatning, som i de Tilfælde, hvor Staten fratrager nogen hans Eiendom for at anvende den i et offentligt Niemed for det Heles Skyld.

Vi indrømme, at Regjeringen har efterhaanden ved humane Bestemmelser stræbt at mildne Slavenegrenes Kaar; det var ikke mindre end hvad man kunde vente af en christelig Regjering, men det forhindrer den ikke fra til samme Tid at være rejsfærdig; thi Gierens væsentlige Net kunde godt bestaae med Slaveriets Førmildelse, og med Garantier imod Slavernes vilkaarlige Behandling, men i Fortsættelse af en saadan Førmildelse at borttage Eiendoms-Substanten uden Erstatning, er ikke alene ubilligt men uretsfærdigt ja uhyrt i civiliserede Lande, hvor der er en lovlig Regjering. Men dette har ogsaa Regjeringen indseet, og derfor har den, saasnart som Rolighed var vendt tilbage efter Hertugdømmernes Oprør og Krigen med Tydskerne, gjort Skridt sigtende til at skaffe Regjererne Erstatning, i hvis Størelse vi, som allerede forhen sagt, ingenlunde kunne være enige, da den kun er en Deel, ikke en Trediedeel, vel neppe en Fjerdedeel af den gangse Værdi, hvilket Punkt vi i det følgende skulle nærmere behøve, idet vi dog paa dette Sted ikke kunne tilbageholde den Bemærkning, at Gieren har Net til fuld Betalling, og at det altsaa ei er Bederlag, det, som han faaer, istedetfor den

ham betagne Eiendom, naar man blot tilstaaer ham en Deel istedetfor det Hele, som han tilkommer. Man gjør ham i Principet derved ligesaa megen Uret, som om man ganske nægtede ham Erstatningen, skjøndt mindre Uret i Dvantage.

Regjeringen gaaer derpaa videre og siger: „at det samme Hensyn (som i den Forbindelse, hvori det er fremsat maa antages at gjælde Negrenes Bedligeholdelse og Formerelse i Colonierne uden Slavetilførsel) aabenbarer sig ogsaa i de senere, i det Enkelte mere indgribende Foranstaltninger, som Regjeringen efterhaanden traf til Forbedring af Slavernes Tilstand, navnlig fra Aaret 1834, da Emancipationen var indtraadt paa de engelske Der. Det maatte da staae klart for Regjeringen, at Ufriheden heller ikke længe vilde kunne vedligeholdes i de danske Besiddelser.“

Her ere vi netop komne til et Punkt, hvori efter vor uforgribelige Mening Colonierne have stor Grund til at beklage sig over Regjeringens Fremgangsmaade. Medens Regjeringen lige indtil Rescriptet af 28de Juli 1847 udkom, hvorefter Gierens Raadighed over deres Ufri skulde ophøre om tolv Aar, ikke havde udtalt sin Hensigt at ophæve Slaveriet, hvorefter den endog paa flere Maader antydede dets Vedblivelse, idet Regjeringens Organ i Colonierne i et Circulaire af 29de Juli 1840 endog erklærede Sukkerdyrkingen ubetinget afhængig deraf, foresvævede ikke bestomindre Regjeringen allerede den Tanke, at ophæve Slaveriet.

Man formaaede Planterne i St. Croix til at gjøre Concessioner, t. Ex. af den frie Lovverdag, og af denne Concession, som netop er givet i den Hensigt, at conservere den da bestaaende Tilstand, vil man nu hente Beviis for, at Regjeringen har havt Net til at tage alle de øvrige Arbejdsdage, eller til at tilintetgjøre Eiendomsretten som sseet, og man argumenterer endvidere af denne og andre i vore Tanker neppe berettigede Grunde, at Slaveeieren maatte have indseet, at Slavesystemet ei kunde holde sig.

Kong Christian den Ottendes Rescript af 1ste Mai 1840 foreslog General-Gouverneuren, at formaae Planterne til at tilstaae deres